

## **Keski-Pohjanmaan maaseutuopiston Kaustisen yksikön raviopiston opettaja**

Talleilla kaikki hevoset asuivat ympärivuotisesti ja –vuorokautisesti pihatoissa. Karsinoissa ne kävivät vain kuivumassa ajon jälkeen. Tämän takia ruokkiminen on todella nopeaa ja tehokasta. Hevoset ruokittiin kaksi kertaa päivässä. Ruokintaan käytettiin ruokinta-autoa, joka oli avolava Bedford. Lavalla oli kuution vesisäiliö ja väkirehut. Heiniä ei tarvinnut jakaa, sillä kaikki hevoset olivat laitumella ja saivat siis koko ajan tuoretta ruohoa. Koko lauman ruokkiminen vei vain noin puoli tuntia, vaikka samalla olisi jouduttu vaihtamaan vesiä juoma-astioihin. Talvisin tarhoihin ja laitumille jaetaan traktorilla heinää n. kolme kertaa viikossa, eli ruokkiminen käy silloinkin joutuisasti. Tarhoissa olevat hevosten tuulisuojat tyhjennetään koneellisesti 2-3 kertaa vuodessa ja kuivutetaan viikoittain oljella.

Ruotsalaiset, varsinkin hallandilaiset, olivat hyvin ystävällistä kansaa. Missä tahansa liikutkin (kaupassa, huoltoasemalla, pyörätielle tai raveissa), ihmiset tervehtivät poikkeuksetta. Raviradoilla oli muutenkin hyvin positiivinen henki, myös siellä kaikki tervehtivät toisiaan, ammattivalmentajista alkaen.

Raviurheilu Ruotsissa on todella iso juttu. Alan arvostus mediassa ja yhteiskunnassa on hyvä. Kaupoissa, huoltoasemilla yms. on toto-pelipisteitä, joissa television kautta pyörii koko ajan liveinä lähetystä edellisen päivän ravien tuloksista ja pelivihjeistä saman päivän raveihin. Studiassa oli usein vieraana joku julkisuuden henkilö, joka oli laatinut omat vihjeensä raveihin. Myös peli pyörii eri tavalla kuin Suomessa; Ruotsin raviveikkauksen, V75:n vaihto on viikoittain suurempi kuin lottovaihto Suomessa.

Ravit ovat Ruotsissa ”cool”. On hienoa omistaa ravihevonen tai osuus sellaisesta. Ravit ovat nuorekas tapahtuma. Vaikka ravit ovat kärsineet yleisöpulaa, on raveissa kuitenkin tunnelmaa ja ihmiset tuntuvat viihtyvän hyvin. Ravivalmentajat ja –ohjastajat ovat suurten urheilusankarien asemassa, saman kaltaisessa kuin formulakuljettajat meillä. Myös hevosta arvostetaan, menestyvillä hevosilla on omia fanijoukkoja, jotka kiertävät katsomassa suosikkinsa kilpailuja.

Turvallisuuskohdat olivat mielestäni suomalaisia heikommat. Useinkaan raveissa hevosia kävelyttäneillä hoitajilla tai radalla olevilla avustajilla ei ollut lainkaan kypärää. Kun kysyin asiasta, minulle kerrottiin, että kypärän käyttö on kyllä pakollista, mutta valvonta melko olematonta.

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 13:46